

Samenvatting van de preek over zondag 44, vraag en antwoord 115, van de Heidelbergse catechismus

Lezen: Filippenzen 3 : 1 – 16

Wat heeft het voor zin om de wet van God zo scherp te prediken als toch niemand die houden kan? God Zelf spreekt over de scherpste van Zijn Woord in Hebr. 4:12. Vergelijk het met een operatiemes. Maar het rust wel in de hand van Christus!

Thema: het doel van de scherpe prediking van Gods wet

1. meer verootmoediging in ons hart

De kennis van onze zonde blijft niet beperkt tot het begin van het geestelijk leven. Er is sprake van 'ons leven lang' en 'hoe langer hoe meer'. Ik leer inzien dat mijn *aard* totaal verdorven is.

Juist als we leven in de liefde van de Heere leren we onszelf veroordelen. En we vragen om diepere ontdekking. We willen uit liefde voor Hem al het schadelijke en verkeerde uit ons leven kwijt!

In de tijd van 'de eerste liefde' denken we soms dat we de vijand aardig meester zijn. Het lijkt wel alsof alle kwade begeerten uit ons hart verdwenen zijn.

Maar dan gaat de Heere doorwerken met Zijn Woord en Geest. Hij laat je zien: er zit nog meer.

Reden tot dieper verootmoediging en schuldbelijdenis, en tot waakzaamheid.

Zo word ik zelfs dankbaar voor de scherpe prediking van de wet in de hand van de hemelse Dokter. 'Zachte heelmeesters maken stinkende wonden'.

Denk ook aan Psalm 141: 'laat de rechtvaardige mij slaan, het zal een gunst zijn...'

We zien die diepere ontdekking bij David (Psalm 51). Ook Paulus maakte een groei in zelfkennis door. Vergelijk de volgende teksten: 1 Cor. 15:9, Efeze 3:8, 1 Tim. 1:15. We raken er dus nooit in uitgeleerd.

Het zal dan ook geen 'noodgedwongen' schuldbelijdenis zijn, maar hartelijk., met verdriet.

Dat is vrucht van het werk van de Heilige Geest (Joh. 16:8).

Maar een goede dokter stelt niet alleen de diagnose, hij zoekt ook naar een weg tot genezing. Zo leidt de Geest ons heen naar de grote Zielenarts: Jezus Christus.

2. meer verlangen naar Christus

'... en des te begeriger zijn om de vergeving van de zonden en de gerechtigheid in Christus te zoeken'.

Wie tot geloof in Christus kwam, mag weten dat het hele kapitaal van Christus' werk op zijn rekening is gezet.

Maar nu komt het erop aan om daar in dagelijkse pasmunt uit te leven. Daar ontbreekt het zo vaak aan. De bruid van Christus leeft vaak beneden haar stand.

Daarom is de prediking van de wet steeds weer nodig, om juist in het licht daarvan de heerlijke rijkdom van de genade in Christus te zien en te zoeken.

Ik ga Hem steeds meer nodig krijgen. En ik ga zien dat alles wat ik nodig heb, in Hem te vinden is. Christus wordt groter, rijker, heerlijker voor mijn hart.

Hij snijdt met de ene hand de wonden uit, maar dient met Zijn andere hand het medicijn toe. Ik leer Hem bijvoorbeeld kennen als de zingende, de biddende, de lovende en de zwijgende Borg.

Maak maar gelovig gebruik van Hem. De wet stuwt ons naar Hem heen.

Dat wordt wel genoemd: de opvoedende functie van de wet. De Geest wekt in mij een sterk verlangen naar Christus' gerechtigheid. Hij alleen is volmaakt in overeenstemming met Gods wet.

U mag Hem aannemen (zie 1 Tim. 1:15). Hij heeft nooit tegen het huis van Jakob gezegd: 'Zoek Mij tevergeefs' (Jesaja 45:19).

En als je hart nu zo hard is? Als je helemaal niet overtuigd bent van je zonden? Dan nog klinkt er een belofte: 'Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen...' (Ezech. 36:26). Pleit op die belofte!

Zo worden we door de scherpe prediking van de wet uit onze schuilhoeken opgejaagd en heen gedreven naar Christus.

Laten we niet om Hem heen gaan, maar vóór Hem buigen.

3. meer vernieuwing van ons leven

De prediking van Gods wet maakt ons, als het goed is, niet lui. Soms met een vroom praatje: 'Ik breng er toch niets van terecht, dus...'

Verootmoediging voor God en het aannemen van de Heere Jezus maakt ons juist ijverig, vooral in het gebed.

Het gebod dringt tot het gebed (zie het vervolg, vanaf zondag 45). Het zijn twee kernzaken in het leven van de dankbaarheid: gebod en gebed.

Het gebed is de hartslag van het geloof. Laten we onszelf dan eens de pols voelen... Een geestelijk levend mens kan niet zonder het gebed: 'schenk mij de hulp van Uw Geest'.

Het gaat in de Bijbel om Christus vóór mij, maar ook om Christus *in* mij en Christus *door mij heen* naar anderen toe.

Die Geest doet ook jagen naar de volmaaktheid (zie Filipp. 3). Hier nog een tweemens: oud en nieuw. Toch: vernieuwing van dag tot dag (2 Cor. 4:16).

Daarom blijft ook de prikkel van de wet nodig, onderweg naar de 'finish': de beloofde volmaaktheid. Dat is: de volkomen gehoorzaamheid aan Hem, de volmaaktheid van Gods beeld in de Zijnen.

Ik jaag ernaar.... in de binnenkamer, in het voortdurende gebed om de Geest (zie Lukas 11:11-13). Dat gebed wordt verhoord!

De Geest rust niet totdat Hij elke volgeling van Christus tot dat grote doel heeft gebracht.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Ervaart u de prediking van Gods geboden zelf ook als scherp? Waarom?
2. Herkent u iets van de groei in zelfkennis in de loop van de jaren?
3. Als u de Heere Jezus kent als uw Zaligmaker, is Hij dan in de loop van de jaren rijker voor u geworden?
4. Hoe staat het met ons gebedsleven? Staat het op een laag pitje of 'ademt' u echt in het gebed?
5. Is er bij u wel eens een verlangen om bij Christus te zijn? Zo ja, waarom? Zo niet, hoe zou dat komen?

Voor de kinderen:

Lees nog eens met elkaar Lukas 11 : 9 – 13 en beantwoord de volgende vragen:

- Wat wil de Heere in elk geval altijd aan ons geven, als we tot Hem bidden?
- Waarom hebben wij de Heilige Geest zo nodig?

